

Warszawa, dnia 22 marca 2012 r.

Komunikat
Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych
z posiedzenia w dniu 22 marca 2012 r.

Debata nad rządowym projektem z dnia 13 lutego 2012 r. *ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw* przewidującym podniesienie wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn do 67. roku życia była głównym przedmiotem obrad plenarnych Trójstronnej Komisji ds. Społeczno-Gospodarczych w dniu 22 marca 2012 roku.

W obradach plenarnych Trójstronnej Komisji, którym przewodniczył Minister Pracy i Polityki Społecznej i zarazem Przewodniczący Komisji - Pan Władysław Kosiniak-Kamysz, udział wzięli: Prezes Rady Ministrów Donald Tusk, Minister Finansów Jan Vincent-Rostowski wiceministrowie z resortów: gospodarki, skarbu państwa, transportu, budownictwa i gospodarki morskiej, zdrowia, edukacji narodowej, rozwoju regionalnego, spraw wewnętrznych, nauki i szkolnictwa wyższego, rolnictwa i rozwoju wsi oraz KPRM.

Przewodniczący Zespołu problemowego ds. ubezpieczeń społecznych **Jan Klimek (ZRP)** przedstawił wyniki prac zespołu. Poinformował, że w dniu 21 marca br, na ręce Przewodniczącego Komisji złożono przyjęte w tym dniu *Stanowisko* Strony Społecznej Zespołu, w którym strona pracodawców opowiedziała się za podniesieniem wieku emerytalnego, wskazując jednocześnie, że konieczne są działania rządu w obszarach rynku pracy, polityki prorodzinnej, polityki zdrowotnej, ubezpieczeń społecznych (ograniczenie przywilejów emerytalnych); Strona związkowa jest przeciwna podniesieniu wieku emerytalnego, proponując w zamian szereg kompleksowych działań w zakresie polityki rynku pracy i wynagrodzeń, polityki rodzinnej, w tym pronatalistycznej, Narodowej Strategii Demograficznej, polityki prozdrowotnej, systemu ubezpieczeń społecznych (ujednoczenie zasad opłacania składek niezależnie od rodzaju i źródeł uzyskiwanych dochodów). Obie strony dostrzegają, że rekomendacje dla rządu wspierające podniesienie aktywności zawodowej, wskazane w ich stanowiskach, są w dużej części zbieżne.

Prezes Rady Ministrów Donald Tusk w swoim wystąpieniu poinformował, że strona rządowa jest w kluczowym momencie konsultacji społecznych nad rządowym projektem dotyczącym podniesienia wieku emerytalnego. Prognozy demograficzne wynikające z zachodzących procesów i obserwowanych trendów demograficznych, jasno pokazują starzenie się polskiego społeczeństwa. Reakcją na zjawisko starzenia się ludności jest podnoszenie ustawowego wieku

emerytalnego podobnie jak to się dzieje w innych państwach Unii Europejskiej. Premier podkreślił, że rolą rządu jest podejmowanie trudnych decyzji zmierzających do zrównoważenia systemu ubezpieczeń społecznych. Zapewnił przy tym, że śledzi rozwiązania osłonowe w Europie, a zasadności ich wprowadzenia nie sposób kwestionować. Dodał, że wyrażone przez partnerów społecznych w toku konsultacji społecznych uwagi – w dużej mierze dotyczące właśnie tego obszaru - zostaną wzięte pod uwagę w kształtowaniu końcowej propozycji ustawy regulującej podniesienie wieku emerytalnego.

Reprezentowani w Trójstronnej Komisji przedstawiciele organizacji pracodawców oraz związków zawodowych kolejno zabrali głos przekazując stanowiska swoich organizacji wobec rządowej propozycji podniesienia i zrównania wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn do 67 roku życia.

Jerzy Bartnik (ZRP) podkreślił, że jest to koniec pierwszego etapu konsultacji i zaapelował o dalszą spokojną rozmowę na temat podniesienia wieku emerytalnego. Za kluczowe uznał rzeczowe przeanalizowanie zgłoszonych uwag.

Tadeusz Chwałka (FZZ) zwrócił uwagę, że projekt zmiany ustawy w zakresie podniesienia i zrównania wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn do 67 roku życia określa jedynie techniczny sposób przechodzenia na emeryturę, a to - zdaniem związku – rozwiązanie niewystarczające. Dlatego Związek oczekuje rozmów na temat polityki prorodzinnej, jak również zdrowotnej oraz programów skierowanych do pracowników 50+, 60+. Jeśli ma dojść do merytorycznej rozmowy, FZZ oczekuje przedstawienia ostatecznej wersji projektu ustawy.

Andrzej Węglarz (Pracodawcy RP) powiedział, że organizacja generalnie jest za podniesieniem wieku emerytalnego; za pytanie kluczowe w swej wypowiedzi uznał więc nie to czy podnosić wiek emerytalny, ale jak to zrobić. Podkreślił, że do tego, by mówić o reformie emerytalnej, nie wystarczy zaproponować wydłużenia wieku emerytalnego, ale należy rozważyć konkretne propozycje Pracodawców RP w obszarach: rynek pracy, ochrona zdrowia, trzeci filar, jeden system emerytalny zamiast obecnych sześciu (propozycje zawarte w stanowisku). Wyraził pogląd, że propozycje Pracodawców RP i pozostałych partnerów społecznych powinny zostać rozważone i przeanalizowane przez Rząd RP.

Piotr Duda (NSZZ Solidarność) sprzeciwił się podniesieniu biologicznego wieku przejścia na emeryturę do 67 lat. Powiedział, że 2 mln podpisów Polek i Polaków w sprawie referendum pokazują nastroje społeczne w tej sprawie. Ponadto wyraził opinię, że Fundusz Rezerwy Demograficznej został zaniedbany, co jest szczególnie ważne z uwagi na przedmiotowy temat. Dobrowolność przechodzenia na emeryturę uznał za kwestię zasadniczą. Zdaniem Przewodniczącego NSZZ „Solidarność” należy zrobić wszystko w celu uszczelnienia systemu i doprowadzić do sytuacji, by

pracownicy pozostawali w zatrudnieniu, co oznacza zasilanie systemu ubezpieczeń społecznych składkami. Ponadto Związek domaga się zapoznania się z ostateczną wersją projektu.

Wojciech Warski (BCC) wyraził ubolewanie że mimo merytorycznej debaty - w tak istotnej społecznie sprawie - zespół ds. ubezpieczeń społecznych nie zdołał zawrzeć porozumienia. Przyznał, że choć trudno przewidzieć wszystkie konsekwencje proponowanych zmian, to niezaproponowanie żadnych zmian doprowadzi do realnego kryzysu polskiego systemu ubezpieczeń społecznych. Z tego powodu zaapelował do liderów związkowych o porzucenie stanowiska o charakterze politycznym i uważne rozpatrzenie rzeczowych argumentów za reformą. Podkreślił, że wydłużenie wieku emerytalnego jest krokiem koniecznym, ale jako rozwiązanie jednostkowe – głęboko niewystarczającym. Za szczególnie istotne uznał stworzenie programu aktywizacji zawodowej adresowanego do ludzi młodych (18+).

Jan Guz (OPZZ) przypomniał inicjatywę obywatelską – autorski projekt OPZZ jako propozycję organizacji w zakresie zmian w systemie emerytalnym. Dodał, że wg OECD nie zaleca się podnoszenia wieku emerytalnego w państwach, gdzie występuje wysokie bezrobocie. Zwrócił uwagę, że OPZZ wielokrotnie wnioskował, aby po 12 latach dokonać oceny zreformowanego systemu ubezpieczeń społecznych. Wg OPZZ nie zachodzą okoliczności, które uzasadniałyby podniesienie wieku emerytalnego, natomiast na ten temat należy rozmawiać. Zaapelował o dalsze prace nad tym projektem.

Jeremi Mordasewicz (PKPP Lewiatan) wskazał, że podwyższenie wieku emerytalnego jest niezbędne ponieważ dla kolejnych przechodzących na emeryturę roczników dłuższa aktywność zawodowa oznaczać będzie relatywnie wyższe świadczenie, zaś z punktu widzenia rozwoju gospodarczego najważniejszym efektem podniesienia wieku emerytalnego powinno być powstrzymanie spadku zatrudnienia, a w konsekwencji wzmocnienie czynników sprzyjających wzrostowi PKB.

Następnie odbyła się dyskusja dot. projektu.

Podsumowując posiedzenie Komisji, Premier Donald Tusk podkreślił, że rolą rządu jest podejmowanie trudnych decyzji. Zauważył, że konkluzja z dotychczasowych konsultacji społecznych prowadzonych w ramach TK nie jest jednolita, a sama debata o potrzebie podniesienia wieku emerytalnego rozpoczęła się już w 1998 r. Premier wyraził opinię, że nadmierne programy osłonowe mają negatywny wpływ na rynek pracy. Poinformował również, że przy tworzeniu projektu rządowego będą brane pod uwagę opinie i uwagi zgłaszane przez partnerów społecznych. Jednocześnie zadeklarował, że przed skierowaniem pod obrady rządu projekt zostanie przedstawiony Komisji Trójstronnej.

Zamykając posiedzenie plenarne, również Przewodniczący TK zapewnił, że uwagi partnerów społecznych będą analizowane przez rząd jeszcze zanim projekt ustawy trafi pod obrady Rady Ministrów.